

II

(Komunikatai)

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI
KOMUNIKATAI

EUROPOS KOMISIJA

**Komisijos pranešimas dėl klausimų ir atsakymų, susijusių su Europos Parlamento ir Tarybos
reglamento (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams taikymu**

(2018/C 196/01)

Turinys

1.	Įvadas	1
2.	Bendrieji ženklinimo reikalavimai	2
2.1.	Sąžiningos informacijos teikimo praktika	2
2.2.	Privalomos informacijos apie maisto produktus prieinamumas ir jos išdėstymas	2
2.3.	Privalomos informacijos apie maisto produktus pateikimas ir jos įskaitomumas	2
2.4.	Privalomi duomenys (Reglamento 9 straipsnis ir 2 skirsnis)	3
2.5.	Papildomi privalomi duomenys apie konkrečias maisto produktų rūšis ar kategorijas	5
3.	Maistingumo deklaracija	6
3.1.	Maistingumo deklaracijos taikymas	6
3.2.	Privaloma maistingumo deklaracija	6
3.3.	Neprivalomi duomenys	7
3.4.	Maistingumo deklaracijos išraiškos ir pateikimo formos	10
3.5.	Papildomos išraiškos ir pateikimo formos	12
3.6.	Privalomai maistingumo deklaracijai taikomos išimtys	12
3.7.	Maisto papildai	14
3.8.	Specifiniai produktai	14

1. Įvadas

2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamentas ir Taryba priėmė Reglamentą (ES) Nr. 1169/2011 ⁽¹⁾ dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams (toliau – Reglamentas). Reglamentu keičiamos Sąjungoje galiojančios maisto ženklinimo nuostatos, kuriomis siekiama, kad vartotojai turėtų pakankamai informacijos rinkdamiesi maisto produktus ir galėtų juos saugiai vartoti, taip pat būtų užtikrintas laisvas teisėtai pagamintų ir parduodamų maisto produktų judėjimas. Jis taikomas nuo 2014 m. gruodžio 13 d., išskyrus nuostatas, reglamentuojančias maistingumo deklaraciją, kurios taikomos nuo 2016 m. gruodžio 13 d.

Šis pranešimas skirtas padėti maisto tvarkymo subjektams ir nacionalinėms valdžios institucijoms taikyti Reglamentą ir padėti atsakyti į klausimus, kilusius po to, kai Reglamentas įsigaliojo.

Šiame pranešime atsižvelgta į darbo grupės dėl Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams posėdyje įvykusias Komisijos Sveikatos ir maisto saugos generalinio direktorato (Sveikatos ir maisto saugos GD) atstovų diskusijas su valstybių narių ekspertais.

Šis pranešimas nedaro poveikio aiškinimui, kurį gali pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismas.

⁽¹⁾ OL L 304, 2011 11 22, p. 18.

2. Bendrieji ženklinimo reikalavimai

2.1. Sąžiningos informacijos teikimo praktika

2.1.1. Reglamento 7 straipsnio 1 dalies d punkte nustatyta, kad „informacija apie maistą neturi klaidinti naudojantis išvaizda, aprašomąja arba vaizdine medžiaga darant užuominą, kad maisto produkto sudėtyje yra tam tikras maisto produktas arba sudedamoji dalis, nors iš tikrųjų tame maisto produkte natūraliai esantis komponentas arba įprastai naudojama sudedamoji dalis yra pakeisti kitu komponentu ar kita sudedamąja dalimi.“ Kokiems atvejams preliminariai būtų taikoma ši nuostata? Kaip tokiu atveju maisto produktai turėtų būti tinkamai paženklinėti?

Atitinkamos nuostatos: 2 straipsnio 2 dalies f punktas, 7 straipsnio 1 dalies d punktas, 13 straipsnio 2 dalis, VI priedo A dalies 4 punktas

7 straipsnio 1 dalies d punktą reikėtų taikyti kai manoma, kad vidutinis vartotojas tikėtusi, jog tam tikro maisto produkto sudėtyje yra tam tikra maisto sudedamoji dalis arba tam tikra sudedamoji dalis yra natūraliai tame maisto produkte, nors iš tikrųjų tame maisto produkte natūraliai esantis komponentas arba įprastai naudojama sudedamoji dalis yra pakeisti kitu komponentu ar kita sudedamąja dalimi.

Galima paminėti tokius pavyzdžius:

- maisto produktas, kuriame įprastai naudojama sudedamoji dalis pakeista kitu komponentu ar kita sudedamąja dalimi, pvz., pica, kurios sudėtyje, pagal etiketėje pateikiamą paveikslėlį, galima tikėtis sūrio, nors sūris pakeistas kitu produktu, pavadintu kitaip, pagamintu iš žaliavų, kurios naudojamos siekiant visiškai arba iš dalies pakeisti pieną,
- maisto produktas, kuriame natūraliai esantis komponentas pakeistas kitu komponentu ar kita sudedamąja dalimi, pvz., produktas, kuris atrodo kaip sūris, kuriame pieno riebalai pakeisti augalinės kilmės riebalais.

Dėl maisto produktų ženklinimo tuo atveju, kai produkto sudedamoji dalis (-ys) pakeista (-os) kita sudedamąja dalimi (-is), šalia produkto pavadinimo turi būti nurodyta (-os) pakaitinė sudedamoji dalis (-ys), atspausdinta ant pakuotės arba etiketės taip, kad tas užrašas būtų aiškiai įskaitomas ir taikant šriftą, kurio x aukštis yra ne mažesnis nei 75 % produkto pavadinimo x aukščio ir ne mažesnis kaip 1,2 mm.

Maisto tvarkymo subjektas atsakingas už tinkamą šio pakaitinio maisto produkto pavadinimo parinkimą pagal maisto produktų pavadinimų taisyklę.

Be to, jei taikoma, turi būti laikomasi konkrečiam produktui taikomų teisės aktų nuostatų. Pavyzdžiui, draudžiama vartoti pavadinimą „sūrio imitacija“, nes pavadinimas „sūris“ taikomas tik pieno produktams ⁽¹⁾.

2.2. Privalomos informacijos apie maisto produktus prieinamumas ir jos išdėstymas

2.2.1. Privaloma informacija apie fasuotus maisto produktus turi būti nurodoma arba ant pakuotės, arba prie jos pritvirtintoje etiketėje. Kokios etiketės gali būti naudojamos prie pakuotės pritvirtintoms etiketėms?

Atitinkamos nuostatos: 2 straipsnio 2 dalies i punktas, 12 straipsnis

Etiketės negali būti lengvai pašalinamos, kad nekiltų grėsmė, jog vartotojai neteks galimybės susipažinti su privaloma informacija apie maistą.

Tais atvejais, kai ant pakuočių klijuojamos nusilupančios etiketės, turi būti vertinamas kiekvienas konkretus atvejis, siekiant nustatyti, ar įvykdomi bendrieji privalomos informacijos apie maisto produktus buvimo, prieinamumo ir išdėstymo reikalavimai.

Galima naudoti šiuos kriterijus atitinkančias bet kokių rūšių etiketes.

2.3. Privalomos informacijos apie maisto produktus pateikimas ir jos įskaitomumas

2.3.1. Kaip nustatomas didžiausias paviršiaus plotas, ypač skardinių ar butelių?

Atitinkamos nuostatos: 13 straipsnio 3 dalis, 16 straipsnio 2 dalis, V priedo 18 punktas

Jei pakuotė yra stačiakampė arba jei tai yra dėžė, nustatyti didžiausią paviršiaus plotą paprasta – tai yra vienas didžiausias pakuotės šonas (aukštis padaugintas iš pločio).

⁽¹⁾ Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 VII priedo III dalis (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

Jei tai cilindro (pvz., skardinės) arba butelio formos pakuotė (pvz., butelis), kurios forma sudėtinga, didžiausias paviršiaus plotas galėtų būti plotas, kuris lieka atmetus dangtelį, dugną, skardinės viršaus ir apačios briaunas, butelių ir stiklainių petelius ir kaklelius.

Tarkime, pagal Tarptautinės teisinės metrologijos organizacijos Tarptautinę rekomendaciją 79 ⁽¹⁾, jei pakuotė cilindro formos arba beveik cilindro formos pakuotės pagrindinis informacijos pateikimo laukas yra 40 % pakuotės aukščio padaugintas iš apskritimo, atmetus dangtelį, dugną, skardinės viršaus ir apačios briaunas, butelių ir stiklainių petelius ir kaklelius.

2.3.2. Kaip nustatomas didžiųjų raidžių ir skaičių šriftas?

Atitinkamos nuostatos: IV priedas

Didžiųjų raidžių dydis turi būti lygus A raidei, kuria pradedamas žodis „Appendix“, o x aukštis ne mažesnis nei 1,2 mm.

2.3.3. Ar 13 straipsnio 2 dalyje nurodytas privalomas šrifto dydis taip pat taikomas papildomiems privalomiems duomenims, kurių reikalaujama konkrečių rūšių ar kategorijų maisto produktams, kaip antai nurodytiems III priede?

Atitinkamos nuostatos: 13 straipsnio 2 dalis, III priedas

13 straipsnio 2 dalyje nurodytas mažiausias šrifto dydis taikomas tik 9 straipsnio 1 dalyje nurodytiems privalomiems duomenims.

Kai III priede nurodyti privalomi duomenys pateikiami kaip maisto produkto pavadinimo dalis, taikomas 13 straipsnio 2 dalyje nurodytas privalomas šrifto dydžio reikalavimas.

Kitais atvejais privalomas šrifto dydis netaikomas.

2.3.4. Ar 13 straipsnio 2 dalyje nurodytas privalomas šrifto dydis taip pat taikomas su maisto produkto pavadinimu teikiams privalomiems duomenims, kaip antai nurodytiems VI priedo A dalyje (pvz., „atšildytas“, „rūkytas“, „apšvitintas“ ir t. t.)?

Atitinkamos nuostatos: 13 straipsnio 2 dalis, VI priedo A dalis

Taip, nes šie privalomi duomenys yra susiję su maisto produkto pavadinimu, kuriam taikoma 13 straipsnio 2 dalyje nurodyta mažiausio šrifto dydžio nuostata.

Dėl VI priedo A dalies 4 punkto, pagal Reglamentą reikalaujama, kad šrifto x aukštis būtų bent 75 % produkto pavadinimo šrifto x aukščio, tačiau šriftas negali būti mažesnis nei minimalus šrifto dydis, kurio reikalaujama pagal 13 straipsnio 2 dalį.

2.4. Privalomi duomenys (Reglamento 9 straipsnis ir 2 skirsnis)

2.4.1. Maisto produkto pavadinimas

Kokiais atvejais į maisto produkto pavadinimą turi būti įtraukta informacija apie tai, kad į produktą pridėta vandens, kuris sudaro daugiau kaip 5 % galutinio produkto svorio?

Atitinkamos nuostatos: VI priedo A dalies 6 punktas

Informacija apie tai, kad į produktą pridėta vandens, kuris sudaro daugiau kaip 5 % galutinio produkto svorio, turi būti įtraukta į maisto produkto pavadinimą šiais atvejais:

- mėsos gaminių ir mėsos pusgaminių, kurie atrodo kaip mėsos atpjova, sukapotos skerdienos dalis, mėsos griežinys, mėsos gabalas arba skerdena, atveju,
- žuvininkystės produktų bei išdarinėty žuvininkystės produktų, kurie atrodo kaip žuvies atpjova, sukapotos žuvies dalis, griežinėlis, gabalas, filė arba vientisas produkto gabalas, atveju.

⁽¹⁾ Tarptautinė teisinės metrologijos organizacija, Tarptautinė rekomendacija R79 [Leidimas 1997(E)]. https://www.oiml.org/en/files/pdf_r079-e15.pdf.

Nustatyti, ar maisto produktas atitinka šiuos reikalavimus, kiekvienu konkrečiu atveju turi maisto tvarkymo subjektai. Šiuo atveju reikia atsižvelgti į maisto produkto išvaizdą. Tarkime, tokios informacijos nereikalaujama teikti apie tokius produktus kaip dešros (pvz., „Mortadella“, dešrainiams skirtos dešrelės), kraujinės dešros, maltos mėsos kepiniai, mėsos arba žuvies paštetas, mėsos arba žuvies kukuliai.

2.4.2. Sudedamųjų dalių sąrašas

— Ar dirbtinai sukurtos nanomedžiagos turėtų būti ženklinamos sudedamųjų dalių sąrašė? Ar yra kokių nors išimčių?

Atitinkamos nuostatos: 18 straipsnio 3 dalis ir 20 straipsnis

Visos dirbtinai sukurtos nanomedžiagos, naudojamos kaip sudedamosios dalys, turi būti aiškiai nurodytos sudedamųjų dalių sąrašė.

20 straipsnio b, c ir d dalyse nurodytos maisto priedams, fermentams ir pagalbinėms medžiagoms, kurių nereikalaujama nurodyti sudedamųjų dalių sąrašė, taikomos išimtys. Tos pačios išimtys taip pat taikomos šioms medžiagoms kai jos yra dirbtinai sukurtų nanomedžiagų pavidalo.

— Sudedamųjų dalių nurodymas ir aprašymas

— Ar galima etiketėje įrašyti: „iš dalies hidrintas rapsų arba alyvpalmių aliejus“, jei gamintojas keičia augalinio aliejaus šaltinį?

Atitinkamos nuostatos: 7 ir 18 straipsniai, VII priedo A dalies 8 ir 9 punktai

Ne, toks įrašas neatitiktų Reglamento. Negalima nurodyti ant etiketės netikslios arba nepakankamai konkrečios informacijos apie maisto produktų savybes, kuri galėtų suklaidinti vartotoją.

— Ar visada privaloma nurodyti maisto produktų, kuriuose yra augalinės kilmės aliejų arba riebalų, specifinę augalinę kilmę, neatsižvelgiant į tai, kiek aliejaus arba riebalų yra maisto produkte?

Atitinkamos nuostatos: 18 straipsnis, VII priedo A dalies 8 ir 9 punktai

Taip, tai privaloma, nepriklausomai nuo aliejaus ar riebalų kiekio maiste.

2.4.3. Grynojo kiekio nurodymas

Reglamente nurodyta, kad „jei maisto produktas yra glazūruotas, grynas maisto produkto svoris turi būti nurodomas be glazūros“. Tai reiškia, kad tokiais atvejais grynas maisto produkto svoris bus identiškas grynam sausajam svoriui. Ar etiketėje reikia nurodyti ir „grynąjį svorį“, ir „grynąjį sausąjį svorį“?

Atitinkamos nuostatos: IX priedo 5 punktas

Kai kietas maisto produktas pateikiamas skystoje terpėje, ženklinant, be grynojo svorio ir (arba) kiekio, turi būti nurodytas ir grynas sausasis svoris. Laikantis šios nuostatos užšaldytas arba greitai užšaldytas vanduo laikomas skysta terpe, todėl privaloma pateikti etiketėje informaciją apie grynąjį svorį ir apie grynąjį sausąjį svorį. Be to, Reglamente nustatyta, kad jeigu užšaldytas arba greitai užšaldytas maisto produktas yra glazūruotas, grynas maisto produkto svoris turi būti nurodomas be glazūros.

Todėl deklaruotas glazūruotų maisto produktų grynas svoris sutampa su jo grynuoju sausuoju svoriu. Atsižvelgiant į šį faktą ir į poreikį neklaidinti vartotojo, grynas svoris gali būti nurodomas taip:

— dviguba nuoroda:

— grynas svoris: X g ir

— grynas sausasis svoris: X g;

— lyginamoji nuoroda:

— grynas svoris = grynas sausasis svoris = X g;

— vienintelė nuoroda:

— grynas svoris (be glazūros): X g.

2.4.4. „Geriausias iki“ arba „Tinka vartoti iki“ data

Ar sidras turi būti ženklintas nurodant minimalų tinkamumo vartoti terminą „geriausias iki“?

Atitinkamos nuostatos: 24 straipsnis, X priedo 1 punkto d papunktis

Ne, fermentacijos būdu gautam sidrui nebūtina nurodyti minimalų tinkamumo vartoti terminą, nes jis priskiriamas „vynų, likerinių, putojančių, aromatintų vynų ir panašių produktų, gautų iš kitų nei vynuogės vaisių, ir gėrimų, klasifikuojamų KN 2206 00 subpozicijoje, gautų iš vynuogių ar vynuogių misos“ kategorijai, kuriai netaikoma ši prievolė.

Tačiau produktas, gautas maišant alkoholį su vaisių sultimis nebūtų laikomas „panašiu produktu, gautu iš kitų nei vynuogės vaisių“ pagal minėtą kategoriją, todėl būtų reikalaujama nurodyti minimalus tinkamumo vartoti terminą „geriausias iki“, išskyrus atvejus, kai produkto sudėtyje alkoholio koncentracija sudaro ne mažiau kaip 10 tūrio proc. (minimalus tinkamumo vartoti termino nuoroda „geriausias iki“ nebūtina gėrimams, kurių alkoholio koncentracija sudaro ne mažiau kaip 10 tūrio proc.).

2.4.5. Naudojimo instrukcijos

Ar maisto tvarkymo subjektas gali vartojimo instrukcijoje naudoti keptuvės arba orkaitės simbolių ir nerašyti žodžių „keptuvė“ arba „orkaitė“?

Atitinkamos nuostatos: 9 straipsnio 2 dalis ir 27 straipsnis

Ne, taip daryti negalima. Privalomi duomenys, pavyzdžiui, vartojimo instrukcijos, turi būti užrašyti žodžiais ir skaičiais. Piktogramos arba simboliai yra tik papildomos tokių duomenų teikimo priemonės.

Tačiau gali būti, kad Komisija ateityje priims įgyvendinimo aktus, pagal kuriuos būtų leidžiama vieną arba daugiau privalomų duomenų teikti vietoj žodžių arba skaičių naudojant piktogramas arba simbolius.

2.5. Papildomi privalomi duomenys apie konkrečias maisto produktų rūšis ar kategorijas

2.5.1. Šaldytų maisto produktų ženklintas

— Ar ženklinant nefasuotą šaldytą mėsą, šaldytus mėsos pusgaminius ir šaldytus neperdirbtus žuvininkystės produktus privaloma nurodyti užšaldymo arba pirmojo užšaldymo, jei produktas buvo užšaldytas daugiau nei vieną kartą, datą?

Atitinkamos nuostatos: III priedas

Ne, užšaldymo datą privaloma nurodyti tik ženklinant fasuotą šaldytą mėsą, šaldytus mėsos pusgaminius ir šaldytus neperdirbtus žuvininkystės produktus. Valstybės narės gali nuspręsti taikyti šį reikalavimą ir nefasuotiems gaminiams.

— Kaip apibrėžti „neperdirbti žuvininkystės produktai“?

Žuvininkystės produktai ⁽¹⁾ – visi laukiniai arba auginami jūros arba gelūnų vandenų gyvūnai (išskyrus gyvus dvigeldžius moliuskus, gyvus dygiaodžius, gyvus gaubtagyvius ir gyvus jūros pilvakojus ir visus žinduolius, roplius ir varles), įskaitant visas valgomasias tų gyvūnų dalis ir gaminius. Neperdirbti ⁽²⁾ žuvininkystės produktai – neperdirbti žuvininkystės produktai, kurie gali būti padalyti, perskirti, nupjauti, sukapoti, nuimti nuo kaulų, malti, nuo jų gali būti nuimta oda, sugrūsti, supjaustyti, nuvalyti, apkarpyti, išlukštenti, sumalti, atvėsinti, sušaldyti, giliai sušaldyti ar atšildyti.

— Ar nuoroda „greitai užšaldytas [data]“ gali būti naudojama šaldytos mėsos, šaldytų mėsos pusgaminų ir šaldytų neperdirbtų žuvininkystės produktų užšaldymo datai nurodyti?

Atitinkamos nuostatos: III priedo 6 punktas ir X priedo 3 punktas

Ne, nuoroda „greitai užšaldytas ...[data]“ negali būti vartojama, nes X priede aiškiai nurodyta, kad vartojamas terminas „Užšaldyta ...[data]“

⁽¹⁾ Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 3.1 punktas (OL L 139, 2004 4 30, p. 55).

⁽²⁾ Remiantis 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos (OL L 139, 2004 4 30, p. 1) 2 straipsnio 1 dalies n punkte nustatyta neperdirbtų produktų apibrėžtimi.

3. Maistingumo deklaracija

3.1. Maistingumo deklaracijos taikymas

3.1.1. Ar Reglamente nustatytos maistingumo deklaracijos taisyklės taikomos visiems maisto produktams?

Atitinkamos nuostatos: 29 straipsnis

Šios taisyklės netaikomos toliau išvardytiems maisto produktams, kurie turi savo maistingumo ženklinimo taisykles:

- maisto papildams ⁽¹⁾,
- natūraliems mineraliniams vandenims ⁽²⁾.

Dėl konkrečių grupių maisto produktų, Reglamentas taikomas nepažeidžiant Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 609/2013 ⁽³⁾ nustatytų taisyklių arba tuo pagrindu nustatytų specialių taisyklių.

3.2. Privaloma maistingumo deklaracija

3.2.1. Kokią informaciją privaloma pateikti?

Atitinkamos nuostatos: 13, 30, 32, 34 ir 44 straipsniai, IV ir XV priedai

Privalomoje maistingumo deklaracijoje turi būti nurodyti visi toliau išvardyti duomenys: energinė vertė, riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, angliavandenių, cukrų, baltymų ir druskos kiekiai.

Energinė vertė turi būti nurodoma ir kilodžauliais (kJ), ir kilokalorijomis (kcal). Pirmiausia pateikiama vertė kilodžauliais, o tada kilokalorijomis. Gali būti vartojamos santrumpos kJ ir kcal.

Informacijos teikimo tvarka turi būti tokia:

energinė vertė
riebalai
iš jų:
— sočiųjų riebalų rūgščių
angliavandeniai
iš jų:
— cukrų
baltymai
druska

Jei pakanka vietos, deklaracija turi būti pateikiama lentelėje, o skaičiai išdėstomi stulpeliu. Jei lentelei vietos trūksta, informacija išdėstoma eilutėmis.

Maistingumo deklaracijai taikomos minimalaus šrifto dydžio taisyklės. Jos šrifto x aukštis turi būti ne mažesnis kaip 1,2 mm. Ant pakuotės arba taros, kurių didžiausias paviršiaus plotas yra mažesnis nei 80 cm², x aukštis turi būti ne mažesnis kaip 0,9 mm. X aukščio apibrėžtis pateikiama Reglamento IV priede.

⁽¹⁾ 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo (OL L 183, 2002 7 12, p. 51).

⁽²⁾ 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/54/EB dėl natūralaus mineralinio vandens eksploatavimo ir pateikimo į rinką (OL L 164, 2009 6 26, p. 45).

⁽³⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 671–854.

(Pastaba. Maisto produktų, kurių pakuočių arba taros didžiausias paviršiaus plotas yra mažesnis nei 25 cm², maistingumo ženklinti neprivaloma (V priedo 18 punktas, žr. 3.6.1 punktą).

Jei energinė vertė ar maistinės medžiagos (-ų) kiekis produkte yra labai mažas, informacija apie šiuos elementus gali būti pakeista teiginiu, pvz., „Sudėtyje yra labai mažas ... kiekis“, pateikiamu šalia maistingumo deklaracijos (žr. 3.2.2 punktą, kuriame kalbama apie labai mažo kiekio sąvoką).

Kai kuriems produktams reikalavimas pateikti maistingumo deklaraciją netaikomas (žr. 3.6.1 punktą).

3.2.2. Jeigu produkte yra labai mažas kiekis maistinių medžiagų, kurioms taikomas privalomo ženklinimo reikalavimas, arba jo energinė vertė labai maža, ar reikia įtraukti šias maistines medžiagas arba energinę vertę į maistinės informacijos lentelę (34 straipsnio 5 dalis)?

Atitinkamos nuostatos: 34 straipsnio 5 dalis

Ne, kai energinė vertė arba maistinių medžiagų kiekis yra labai maži, informacija apie šias sudedamąsias dalis gali būti pakeista teiginiu, pvz., „Sudėtyje yra labai mažas ... kiekis“, pateikiamu šalia maistingumo deklaracijos.

3.2.3. Kada gali būti vartojamas teiginys, kad produkte esantį druskos kiekį nulemia tik natūraliai jame esantis natris?

Atitinkamos nuostatos: 30 straipsnio 1 dalis

Teiginys, kad produkte esantį druskos kiekį nulemia tik natūraliai jame esantis natris, gali būti pateikiamas šalia maistingumo ženklinimo ant maisto produktų, į kuriuos nebuvo pridėta druskos, pvz., pieno, daržovių, mėsos ir žuvies. Kai druska pridedama perdirbimo metu arba pridedant druskos turinčių sudedamųjų dalių, pvz., kumpio, sūrio, alyvuogių, ančiuvų ir t. t., šis teiginys negali būti vartojamas.

3.2.4. Druskos kiekis, nurodomas privalomame maistinių medžiagų sąrašė, bus apskaičiuojamas pagal šią formulę: druska = natris × 2,5. Ar apskaičiuojant pagal šią formulę turi būti atsižvelgta į visą natrį, esantį visose sudedamosiose dalyse, pavyzdžiui, natrio sachariną, natrio askorbatą ir t. t.?

Atitinkamos nuostatos: I priedo 11 punktas

Taip, druskos kiekis visada turi būti apskaičiuojamas atsižvelgiant į visą natrio kiekį maisto produkte taikant šią formulę: druska = natris × 2,5.

3.3. *Neprivalomi duomenys*

3.3.1. Kokios kitos maistinės medžiagos gali būti nurodytos maistingumo deklaracijoje?

Atitinkamos nuostatos: 30 straipsnio 2 dalis, 32, 33 ir 34 straipsniai, XV priedas

Privalomą maistingumo deklaraciją galima papildyti informacija apie vienos arba daugiau toliau nurodytų medžiagų kiekį:

- a) mononesočiųjų riebalų rūgščių;
- b) polinesočiųjų riebalų rūgščių;
- c) poliolių;
- d) krakmolo;
- e) skaidulinių medžiagų;
- f) vitaminų ir mineralinių medžiagų.

Informacijos teikimo tvarka, jei taikoma, turi būti tokia:

energinė vertė
riebalai
iš jų:
— sočiųjų riebalų rūgščių
— mononesočiųjų riebalų rūgščių,
— polinesočiųjų riebalų rūgščių,
angliavandeniai
iš jų:
— cukrų,
— poliolių,
— krakmolo,
skaidulinės medžiagos
baltymai
druska
vitaminai ir mineralinės medžiagos

Jei pakanka vietos, deklaracija turi būti pateikiama lentelėje, o skaičiai išdėstomi stulpeliu. Jei lentelei vietos trūksta, informacija išdėstoma eilutėmis.

Šių maistinių medžiagų kiekis turi būti nurodomas gramais (g) ⁽¹⁾ 100 g arba 100 ml; papildomai gali būti nurodytas jų kiekis porcijoje arba produkto vartojimo vienetu.

3.3.2. Kaip reikėtų nurodyti informaciją apie medžiagą, kuri minima teiginyje apie maistingumą arba sveikumą, bet neįtraukta į maistingumo deklaraciją?

Atitinkamos nuostatos: 30 ir 49 straipsniai

Kai maistinė medžiaga, minima teiginyje apie maistingumą arba sveikumą, įtraukta į maistingumo deklaraciją, jos nurodyti papildomai nebereikia.

Jei maistinė ar kita medžiaga, minima teiginyje apie maistingumą arba sveikumą, į maistingumo deklaraciją neįtraukta, šios medžiagos kiekis turi būti nurodytas tame pačiame regėjimo lauke šalia maistingumo deklaracijos (taip pat žr. 3.3.5 punktą).

3.3.3. Kai ant nefasuotų maisto produktų nurodomas skaidulų (ar kitų 30 straipsnio 2 dalyje nurodytų maistinių medžiagų) kiekis, kokios kitos maistinės medžiagos turi būti nurodytos?

Atitinkamos nuostatos: 30 straipsnio 1, 2 ir 5 dalys ir 49 straipsnis

Jei maisto tvarkymo subjektas pageidauja nurodyti skaidulų ar kitos 30 straipsnio 2 dalyje nurodytos maistinės medžiagos kiekį produkte, turi būti pateikiama išsami maistingumo deklaracija. Ją sudaro:

- energinė vertė ir
- riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, angliavandenių, cukrų, baltymų ir druskos kiekiai.

⁽¹⁾ Taip pat žr. specialius matavimo vienetus, naudojamus vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekiui nurodyti (XIII priedo A dalies 1 punktą).

Jei teiginys apie maistingumą arba sveikumą susijęs su 30 straipsnio 2 dalyje nurodyta maistine medžiaga, tos maistinės medžiagos kiekis taip pat turi būti nurodytas maistingumo deklaracijoje.

3.3.4. Ar galima nurodyti skaidulų kiekį referencinio vartojimo kiekio procentine dalimi, nors Reglamente nėra suderinto referencinio vartojimo kiekio, taikomo skaiduloms?

Atitinkamos nuostatos: 30 straipsnio 2 dalis ir 35 straipsnio 1 dalies e punktas

Ne, tik maistinių medžiagų, kurioms taikomi referenciniai vartojimo kiekiai išdėstyti XIII priede, kiekis gali būti išreikštas referencinio vartojimo kiekio procentine dalimi, net jei maistingumo deklaracijoje taikomos papildomos išraiškos formos.

3.3.5. Ar galima ženklinti savanoriškai nurodomų maistinių medžiagų, pavyzdžiui, polinesočiųjų riebalų rūgščių komponentus, pavyzdžiui, omega 3 riebalų rūgštis?

Atitinkamos nuostatos: 30 straipsnis

Ne, maistingumo deklaracija yra baigtinis energinės vertės ir maistinių medžiagų sąrašas ir negali būti papildytas kita informacija apie maistingumą (bet taip pat žr. 3.3.2 punktą).

3.3.6. Kokia informacija apie maistingumą gali būti pakartota ant pakuotės?

Atitinkamos nuostatos: 30 straipsnio 3 dalis, 32 straipsnio 2 dalis, 33 straipsnis ir 34 straipsnio 3 dalis

Kai kuri privaloma informacija apie maistingumą gali būti pakartota ant pakuotės pagrindiniame regėjimo lauke (paprastai vadinamame priekine pakuotės puse) vienu iš šių būdų:

— nurodant energinę vertę arba

— nurodant energinę vertę ir riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, cukraus ir druskos kiekius.

Šiam pakartotinam nurodymui taikomos mažiausio šrifto dydžio taisyklės (13 straipsnio 2 dalis, IV priedas, taip pat žr. 3.2.1 punktą).

Kai maistingumo deklaracija kartojama, ji vis tiek pateikiama kaip apibrėžto ir riboto turinio sąrašas. Pagrindiniame regėjimo lauke pateikiamoje maistingumo deklaracijoje neleidžiama teikti papildomos informacijos.

Kai deklaracija kartojama, pakanka nurodyti medžiagų kiekį porcijoje arba vartojimo vienetą (jeigu porcijos arba vartojimo vieneto kiekis nurodytas šalia maistingumo deklaracijos, o porcijų arba vienetų skaičius nurodytas ženklinant pakuotę). Tačiau papildomai būtina nurodyti ir 100 g arba 100 ml energinę vertę.

3.3.7. Kai pagrindiniame regėjimo lauke (pakuotės priekinėje pusėje) kartojama informacija apie maistingumą išreiškiama referencinių vartojimo kiekių procentais, ar ši informacija turi būti pateikiama ir privalomoje maistingumo deklaracijoje (galinėje pakuotės pusėje)?

Atitinkamos nuostatos: 30 straipsnio 3 dalis, 32 straipsnio 4 dalis ir 33 straipsnis, XIII priedas

Savanoriškai kartojama informacija apie maistingumą pagrindiniame regėjimo lauke (pakuotės priekinėje pusėje) turi būti tik informacija apie energinę vertę arba apie energinę vertę bei riebalus, sočiąsias riebalų rūgštis, cukrų ir druską. Ši informacija turi būti pateikta ir privalomoje maistingumo deklaracijoje (galinėje pakuotės pusėje). Tačiau šią priekinėje pakuotės pusėje pateikiamą informaciją galima išreikšti ir referencinių vartojimo kiekių procentu (juo papildant absoliučiuosius dydžius), net jei ši išraiškos forma nėra naudojama privalomoje maistingumo deklaracijoje.

3.3.8. Ar galima maistingumo deklaracijoje nurodyti energinę vertę ir riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, cukrų ir druskos kiekius ir pakartotinai paprasta forma nurodyti tik energinę vertę?

Atitinkamos nuostatos: 30 straipsnio 3 dalis ir 34 straipsnio 3 dalis

Maistingumo deklaracija gali būti pakartojama nurodant tik energinę vertę arba nurodant energinę vertę ir riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, cukrų ir druskos kiekius. Taip pat galima pakartoti šią informaciją kelis kartus.

Tokia savanoriškai papildomai pateikiama maistingumo deklaracija turi būti nurodoma pagrindiniame regėjimo lauke ir atitikti minimalaus šrifto dydžio nuostatas.

3.3.9. Ar galima pakuotės priekyje nurodyti vienos maistinės medžiagos kiekį, pvz., X proc. riebalų?

Atitinkamos nuostatos: 30 straipsnio 3 dalis

Pagal savanoriško maistingumo deklaracijos pakartojimo nuostatas neleidžiama nurodyti tik vienos maistinės medžiagos kiekio, nes informacija turėtų būti pateikiama nurodant tik energinę vertę arba nurodant energinę vertę ir riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, cukrų ir druskos kiekius.

Tačiau etiketėje gali būti nurodyta tik vienos maistinės medžiagos kiekį, kai pateikti tokią deklaraciją reikalaujama pagal teisės aktus, kaip antai riebalų kiekį:

- tam tikram geriamajam pienui, nurodytam Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas, VII priedo IV dalies III punkto 1 papunktyje,
- tam tikriems tepiesiems riebalams, nurodytiems Reglamento (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas, VII priedo VII dalies I punkte ir to priedo II priedėlyje.

Taip pat turėtų būti įmanoma nurodyti „mažo riebumo“ arba „mažiau nei 3 % riebalų“, jei tai atitinka tokio teiginio vartojimo sąlygas ir kitas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1924/2006 ⁽²⁾ dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą atitinkamas nuostatas ir jei laikomasi Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 7 straipsnio 1 dalies c punkto nuostatų.

3.3.10. Jei produktai yra skirti parduoti daugiau negu vienoje šalyje, ar gali, be Reglamento reikalavimus atitinkančios maistingumo deklaracijos, būti pateikiamos ir JAV bei Kanados reikalavimus atitinkančios maistingumo deklaracijos?

Atitinkamos nuostatos: 30, 34 ir 36 straipsniai, XIV ir XV priedai

Ne, JAV ir Kanados reikalavimus atitinkančios maistingumo deklaracijos neatitiktų ES reikalavimų, nes tiek privaloma, tiek savanoriškai teikiama informacija turi atitikti Reglamente nustatytas taisykles. Toks ženklavimas galėtų klaidinti vartotojus dėl apskaičiuojant energinę vertę ir maistinių medžiagų kiekį JAV naudojamų skirtingų perskaičiavimo koeficientų.

3.4. Maistingumo deklaracijos išraiškos ir pateikimo formos

3.4.1. Kokios privalomų duomenų pateikimo maistingumo deklaracijoje išraiškos formos?

Atitinkamos nuostatos: 32 ir 33 straipsniai, XIII ir XV priedai

Riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, angliavandenių, cukrų, baltymų ir druskos kiekiai išreiškiami gramais (g) 100 g arba 100 ml, o energinė vertė kilodžauliais (kJ) ir kilokalorijomis (kcal) 100 g arba 100 ml maisto produkto.

Gali būti papildomai nurodoma, koks jų kiekis yra vienoje maisto produkto porcijoje arba vartojimo vienetė. Porcija arba vartojimo vienetas turi būti lengvai vartotojų atpažįstami, jų kiekiai nurodomi etiketėje šalia maistingumo deklaracijos, porcijų arba vienetų skaičius pakuotėje turi būti nurodytas etiketėje.

Be to, energinė vertė ir riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, angliavandenių, cukrų, baltymų ir druskos kiekiai gali būti išreikšti toliau esančioje lentelėje nurodytų referencinių suvartojimo kiekių procentiniais dydžiais 100 g arba 100 ml. Be tokios informacijos apie procentinius dydžius 100 g arba 100 ml arba vietoj jos gali būti nurodyti referencinių suvartojimo kiekių procentiniai dydžiai porcijai arba vartojimo vienetui.

Energinė vertė arba maistinė medžiaga	Referencinis vartojimo kiekis
Energinė vertė	8 400 kJ/2 000 kcal
Visas riebalų kiekis	70 g

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 671.

⁽²⁾ OL L 404, 2006 12 30, p. 9.

Energinė vertė arba maistinė medžiaga	Referencinis vartojimo kiekis
Sočiosios riebalų rūgštys	20 g
Angliavandeniai	260 g
Cukrūs	90 g
Baltymai	50 g
Druska	6 g

Kai nurodomi referencinio vartojimo kiekio procentiniai dydžiai 100 g arba 100 ml, maistingumo deklaracijoje turi būti įrašomas teiginys: „Referencinis vidutinio suaugusio asmens vartojimo kiekis (8 400 kJ/2 000 kcal)“.

Jei maisto produktai nefasuoti, maistingumo deklaracijoje pakanka nurodyti procentinius dydžius porcijai arba vartojimo vienetui.

3.4.2. Ar maisto produktų etiketėse gali būti naudojamas akronimas RVK reiškiantis referencinį vartojimo kiekį?

Atitinkamos nuostatos: 32 ir 33 straipsniai

Akronimas RVK reiškiantis referencinį vartojimo kiekį gali būti naudojamas maisto produktų etiketėse, jei jis visiškai paaiškintas ant pakuotės ir vartotojai jį gali lengvai rasti. Teiginys „Referencinis vidutinio suaugusio asmens vartojimo kiekis (8 400 kJ/2 000 kcal)“ negali būti keičiamas.

3.4.3. Ar galima vartoti terminą „siūlomas paros kiekis“ arba jo akronimą SPK?

Atitinkamos nuostatos: 32 ir 33 straipsniai

Reglamentu siekiama suderinti vartotojams teikiamos informacijos apie maistingumą, įskaitant savanoriškai teikiamą informaciją, turinį, išraiškos būdus ir pateikimą. Turint omenyje šį tikslą, įgyvendinant Reglamento 32 ir 33 straipsnius vartoti termino „siūlomas paros kiekis“ arba jo akronimo SPK negalima (taip pat žr. 3.4.2 punktą). Reikėtų atkreipti dėmesį, kad referencinio vartojimo kiekio sąvoka skiriasi nuo rekomenduojamo paros kiekio sąvokos – terminas „referencinis vartojimo kiekis“ nereiškia mitybos rekomendacijos, kaip terminas „siūlomas paros kiekis“. Pavyzdžiui, nėra tokios mitybos rekomendacijos kasdien suvartoti 20 g sočiųjų riebalų rūgščių ir vartotojams neturėtų susidaryti įspūdis, kad tai minimalus kiekis, kurio reikia norint būti sveikam.

3.4.4. Ar papildomas įrašas: „Referencinis vidutinio suaugusio asmens vartojimo kiekis (8 400 kJ/2 000 kcal)“ turi būti pateikiamas šalia kiekvienos maistingumo deklaracijos?

Atitinkamos nuostatos: 32 ir 33 straipsniai

Taip, kai informacija išreiškta referencinio vartojimo kiekio procentiniu dydžiu 100 g arba 100 ml.

Ne, kai ji išreiškiama porcijomis.

3.4.5. Referencinis energinės vertės ir maistinių medžiagų vartojimo kiekis nustatytas suaugusiesiems. Ar energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis gali būti, be suaugusiųjų referencinio vartojimo kiekio arba vietoj jo, savanoriškai išreikštas vaikų referencinio vartojimo kiekio procentais?

Atitinkamos nuostatos: 32 straipsnio 4 dalis, 36 straipsnio 3 dalis ir 43 straipsnis, XIII priedas

Ne, tam tikrų gyventojų grupių referencinis vartojimo kiekis savanoriškai galėtų būti nurodomas tik tuomet, jei būtų priimtos atitinkamos Sąjungos teisės aktų nuostatos arba, jei tokių nebūtų, nacionalinės taisyklės.

Energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis, be nurodymo absoliučiais dydžiais, gali būti išreikšti tik suaugusiųjų referencinių vartojimo kiekių procentiniais dydžiais. Tačiau reglamente Komisijos prašoma priimti įgyvendinimo aktus dėl referencinių tam tikrų gyventojų grupių vartojimo kiekių, papildant referencinius suaugusiųjų vartojimo kiekius. Todėl ateityje gali būti nustatyti ir referenciniai vaikų vartojimo kiekiai. Kol bus priimtos tokios Sąjungos nuostatos, valstybės narės gali priimti nacionalines taisykles, nustatančias mokslškai pagrįstus referencinius tokių gyventojų grupių vartojimo kiekius. Nurodyti referencinius kitų gyventojų grupių, pavyzdžiui, vaikų, vartojimo kiekius neleidžiama produktams, kurie pateikti į rinką arba paženklinėti nuo 2014 m. gruodžio 13 d., nebent Sąjungos arba nacionalinėmis taisyklėmis būtų nustatyti mokslškai pagrįsti referenciniai tokių grupių vartojimo kiekiai.

3.4.6. Kas yra vartojimo vienetas? Ar porcijai nurodyti gali būti naudojamos piktogramos? Ar gali simbolis „≈“ arba „~“, reiškiantis „apytiksliai“, būti naudojamas nurodant porcijų skaičių pakuotėje?

Atitinkamos nuostatos: 33 straipsnis

„Vartojimo vienetas“ turi būti lengvai atpažįstamas vartotojams. Tai yra vienetas, kurį galima suvartoti atskirai. Vienas vartojimo vienetas nebūtinai yra porcija. Pavyzdžiui, šokolado plytelės kvadratas galėtų būti vartojimo vienetas, bet vienoje porcijoje būtų daugiau negu vienas šokolado kvadratas.

Nurodant, kas yra porcija arba vartojimo vienetas, galima naudoti simbolius arba piktogramas. Reglamente tik reikalaujama, kad vartojimo vienetas arba porcija būtų lengvai atpažįstami ir nurodyti etiketėje. Naudojamų simbolių arba piktogramų prasmė turi būti aiški vartotojui ir neturi jo klaidinti.

Nedideli produkte esančių vartojimo vienetų arba porcijų skaičiaus skirtumai gali būti nurodomi prieš porcijų arba vartojimo vienetų skaičių rašant atitinkamus simbolius.

3.5. *Papildomos išraiškos ir pateikimo formos*

3.5.1. Ar galima vietoj žodžių naudoti maistinių medžiagų ir (arba) energinės vertės simbolius?

Atitinkamos nuostatos: 34 straipsnis, XV priedas

Ne, privaloma ir savanoriškai teikiama informacija apie maistingumą turi būti pateikiama tam tikra forma. Reikalaujama, kad energinė vertė ir maistinės medžiagos būtų nurodomos žodžiais.

Bendras principas, kad privalomoji informacija būtų pateikta žodžiais ir skaičiais, taikomas ir tais atvejais, kai informacija apie maistingumą teikiama savanoriškai. Papildomai gali būti naudojamos piktogramos ir simboliai.

3.5.2. Ar gali energinė vertė būti nurodyta tik kilokalorijomis, jei informacija apie maistingumą savanoriškai pakartojama pagrindiniame regėjimo lauke?

Atitinkamos nuostatos: 32 straipsnio 1 dalis, XV priedas

Ne, informacija apie energinę vertę, kad ir kur ji būtų teikiama, turi būti sistemingai nurodoma ir kilodžauliais (kJ), ir kilokalorijomis (kcal).

3.6. *Privalomai maistingumo deklaracijai taikomos išimtys*

3.6.1. Kokios išimtys daromos?

Atitinkamos nuostatos: 16 straipsnio 3 ir 4 dalys, 30 straipsnio 4 ir 5 dalys, 44 straipsnio 1 dalies b punktas, V priedas

V priede nurodytiems produktams netaikomas privalomas maistingumo ženklinimo reikalavimas, išskyrus tuos atvejus, kai pateikiamas teiginys apie maistingumą arba sveikumą.

Be to, išimtis taikoma alkoholiniams gėrimams (kurių sudėtyje yra daugiau kaip 1,2 % alkoholio) ir nefasuotiems maisto produktams (nebent to reikalaujama pagal konkrečius ES teisės aktus arba nacionalines priemones).

Tais atvejais, kai informacija apie maistingumą pateikiama savanoriškai, turi būti laikomasi privalomo maistingumo ženklinimo reikalavimų. Tačiau:

- alkoholinių gėrimų maistingumo deklaracijoje gali pakakti nurodyti energinę vertę. Nėra nustatyta konkretaus būdo, kaip tai daryti;
- nefasuotų maisto produktų maistingumo deklaracijoje pakanka nurodyti energinę vertę arba energinę vertę ir riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, cukrų ir druskos kiekius. Pakanka nurodyti šią vertę ir kiekį porcijoje arba vartojimo vienetu, jei nurodomas porcijos arba vieneto kiekis ir pakuotėje esančių porcijų arba vienetų skaičius.

3.6.2. Ar toliau nurodytiems maisto produktams gali būti netaikomi reikalavimai nurodyti privalomą maistingumo deklaraciją?

Atitinkamos nuostatos: V priedas

- Neperdirbti produktai, sudaryti iš vienintelės sudedamosios dalies arba vienintelės kategorijos sudedamųjų dalių
 - Miltai (pavyzdžiui, kviečių miltai) taip, atsižvelgiant į toliau pateiktas nuostatas

Miltai, kurių sudėtyje nėra pridėtų sudedamųjų dalių, pvz., priedų, vitaminų, mineralų, ir kurie daugiau neapdoroti, tik išlukštinti ir sumalti, laikomi neapdorotu produktu ⁽¹⁾.
- Plikyti arba apvirti ryžiai ne

Plikyti ryžiai apverdami, todėl negali būti laikomi neapdorotu maisto produktu. Tačiau ryžiams taikoma neperdirbtiems produktams, sudarytiems iš vienintelės sudedamosios dalies arba vienintelės kategorijos sudedamųjų dalių, taikoma išimtis.
- Augalinis aliejus ne

Tačiau augaliniai aliejai yra apdoroti produktai, todėl jiems negali būti taikoma neperdirbtiems produktams, sudarytiems iš vienintelės sudedamosios dalies arba vienintelės kategorijos sudedamųjų dalių, taikoma išimtis.
- Cukrus ne

Cukrus yra apdorotas produktas, todėl jam negali būti taikoma neperdirbtiems produktams, sudarytiems iš vienintelės sudedamosios dalies arba vienintelės kategorijos sudedamųjų dalių, taikoma išimtis.
- Medus taip

Medus laikomas neapdorotu maisto produktu, nes jį sudaro natūralios, o ne pridėtinės sudedamosios dalys, kaip paaiškinta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/63/ES ⁽²⁾, kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 2001/110/EB ⁽³⁾ dėl medaus, 3 konstatuojamojoje dalyje. Todėl medui gali būti netaikomas reikalavimas nurodyti privalomą maistingumo deklaraciją.
- Prieskoninis augalas, prieskonis arba jų mišiniai
 - Prieskoninių augalų ir prieskonių produktai, kurių sudėtyje yra kvapiųjų medžiagų ir (arba) rūgštingumą reguliuojančių medžiagų taip

Prieskoniniams augalams, prieskoniams arba jų mišiniams gali būti netaikomas reikalavimas pateikti privalomą maistingumo deklaraciją, nes jie vartojami mažais kiekiais ir neturi poveikio mitybai. Panašiai, tokiems produktams, kurių sudėtyje yra kvapiųjų medžiagų ir (arba) rūgštingumą reguliuojančių medžiagų, gali būti netaikomas reikalavimas pateikti privalomą maistingumo deklaraciją, jei kvapiosios medžiagos ir (arba) rūgštingumą reguliuojančios medžiagos neturi poveikio mitybai.
- Druska ir druskos pakaitalai
 - Joduotoji druska ne

Pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1925/2006 ⁽⁴⁾ dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis 7 straipsnio 3 dalį privaloma nurodyti vitaminais ir mineralais papildytų produktų maistingumo deklaraciją. Tačiau Reglamentas (EB) Nr. 1925/2006 netaikomas privalomam druskos papildymui jodu, o jodo kiekiui taikomos specialios ženklinimo nuostatos nustatytos nacionaliniuose teisės aktuose.

⁽¹⁾ Reglamento 2 straipsnio 1 dalies b punkte pateikta nuoroda į Reglamente (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos 2 straipsnio 1 dalies n punkte nustatytą neperdirbtų produktų apibrėžtį: „neperdirbti produktai – tai perdirbimo neapdoroti maisto produktai, bet jie gali būti padalinti, perskirti, nupjauti, sukapoti, nuimti nuo kaulų, malti, nuo jų gali būti nuimta oda, sugrūsti, supjaustyti, nuvalyti, apkarpyti, išlukštinti, sumalti, atvėsinti, sušaldyti, giliai sušaldyti ar atšildyti“.

⁽²⁾ OL L 164, 2014 6 3, p. 1.

⁽³⁾ OL L 10, 2002 1 12, p. 47.

⁽⁴⁾ OL L 404, 2006 12 30, p. 26.

— Fermentuotas actas ir acto pakaitalai, įskaitant tuos, į kuriuos įdėta tik kvapiųjų medžiagų

— Fermentuotas actas, į kurį pridėta druskos ne

Fermentuotam actui ir acto pakaitalams taikoma išimtis yra susijusi tik su tais produktais, į kuriuos pridėta tik kvapiųjų medžiagų.

3.7. Maisto papildai

3.7.1. Dėl maisto papildų, kokie terminai turėtų būti vartojami nurodant vitaminų ir mineralinių medžiagų referencinius vartojimo kiekius?

Atitinkamos nuostatos: 29 straipsnis, XIII priedas

Reglamente nustatytos maistingumo deklaracijos taisyklės maisto papildams netaikomos.

Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/46/EB ⁽¹⁾ dėl maisto papildų 8 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad informacija apie vitaminus ir mineralines medžiagas taip pat turi būti išreiškiama Tarybos direktyvos 90/496/EEB ⁽²⁾, kuri nuo 2014 m. gruodžio 13 d. pakeista Reglamentu, priede nurodytu pamatinių verčių procentiniu santykiu.

Pagal Direktyvą 90/496/EEB reikalauja taikyti procentinę dalį, susijusią su rekomenduojamomis paros suvartojimo normomis, kurios Reglamento XIII priedo A dalyje pakeistos dienos referencinio vartojimo kiekiais (RVK) arba referencinėmis maistinėmis vertėmis (RMV). Nors vietoje termino „referencinės maistinės vertės“ gali būti vartojamas akronimas RMV, jei jis visiškai paaiškintas ant pakuotės ir vartotojai jį gali lengvai rasti, dėl nuoseklumo patariama maisto papildams vartoti tuos pačius terminus kaip ir kitoms maisto produktų maistinėms medžiagoms ⁽³⁾ ir nurodyti referencinio vartojimo kiekius.

3.7.2. Ar maisto papildams, kuriems pateikiamas teiginys apie maistingumą arba sveikumą, pagal Reglamentą turi būti pateikiama maistingumo deklaracija?

Atitinkamos nuostatos: 29 ir 49 straipsniai

Ne, Reglamento nuostatos, pagal kurias reikalaujama pateikti maistingumo deklaraciją, maisto papildams netaikomos. Pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1924/2006 ⁽⁴⁾ dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą 7 straipsnį informacija apie maistingumą pateikiama pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/46/EB ⁽¹⁾ dėl maisto papildų 8 straipsnį.

3.8. Specifiniai produktai

3.8.1. Dėl produktų, kurie pakuojami skystyje, ar maistingumo deklaracija turėtų atitikti nusaustiną produktą (be skysčio) ar produktą kaip visumą (su skysčiu)?

Atitinkamos nuostatos: 31 straipsnio 3 dalis

Kietas maisto produktas gali būti pateikiamas skystoje terpėje, kaip apibrėžta IX priedo 5 punkte (kaip antai sūryme, vaisių sultyse) arba kituose skysčiuose (kaip antai aliejuje). Kai kurie vartotojai tokius produktus valgo kaip visumą, kiti – tik nusaustintus produktus. Į tai atsižvelgiant, jei tikėtina, kad produktas bus vartojamas kaip visuma, maistingumo deklaracijoje turėtų būti apskaičiuotas visas produktas (kietas produktas kartu su skysčiu). Ši informacija gali būti savanoriškai papildyta nusausinto produkto maistingumo deklaracija. Dėl kitų produktų, kurių skystis, tikėtina, nebus vartojamas, grynuoju sausuoju svoriu pagrįsta informacija apie maistingumą yra labiau tinkama.

Bet kuriuo atveju, maistingumo deklaracijoje turėtų būti aiškiai nurodyta, ar ji susijusi su nusausintu produktu, ar su produktu kaip visuma.

⁽¹⁾ OL L 183, 2002 7 12, p. 51.

⁽²⁾ OL L 276, 1990 10 6, p. 40.

⁽³⁾ Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 32 straipsnio 3 dalis.

⁽⁴⁾ OL L 404, 2006 12 30, p. 9.